

2021.01.09. Nagy L._Varga Z._Weiszék_Lakatosék_Várkonyiék_Szekeres E.

Kedves Testvérek!

2021. jan. 03-án a következő e-mailt kaptam Ecker András testvértől:

„**Nagy Leventével** váltottam levelet. Köszöntik a debreceni testvéreket és kérik az Úr gazdag áldását erre az esztendőre is a Fil 4,19-el: *Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteiket az ő gazdagsága szerint, dicsőséggel a Krisztus Jézusban.*

Tegnap beszéltem **Varga Zolival**, jól van ő is. Köszönti a gyülekezetet, és áldott újévet kíván.”

2021. jan. 03-án telefonált **Weisz Zoltán** Kimléről. Áldott újévet kíván a gyülekezetnek, minden testvérnek az édesanyja **Weiszné Erzsike** testvérünk nevében is.

2021. jan. 04-én telefonált Margittáról **Lakatos József** testvér. Ő és a felesége, Mártika is az Úrban megáldott újesztendőt kíván minden testvérnek, az egész gyülekezetnek.

2021. jan. 04-én e-mailt kaptam **Várkonyi Gábor** testvértől Sátorajjúhelyből:

„A Ján 1,1 versével köszöntelek téged és a kedves testvéreket! *Kezdetben vala az Ige!* Mindig az Ige tekintélyének kell kezdetül lennie minden munkánknak, sőt életünknek! Mi is ezt az alapigét választottuk a közösségünkben, mert az Ige a fő, és az Ige egyedül a lényeg és valóban mindennek Ő, a testet öltött Ige a kezdete és a vége is! Szeretettel köszönti a testvéreket István és Angéla, valamint én magam is, és boldog újesztendőt kívánunk!”

Megjegyzésem: A levélben említett István és Angéla: Aradi István és a felesége, akik Várkonyi Gáborral egy közösségben vannak.

Ma, 2021. jan. 09-én telefonált **Szekeres Erzsébet** testvérünk Paptamásiból, és az unokája, Zsuzsa is írt levelet.

Erzsike örömét fejezte ki, hogy az Úr hazasegítette a kórházból, noha ő az életét rábízta Istenre, ahogyan dönt. Amikor fiatalon az egyik lábát elvesztette, arra gondolt, amit az Úr Jézus mondott, hogy jobb egy lábbal menni az örök életre, a mennyországba, mint két lábbal a kárhozatba. Soha nem volt irigység benne, amikor látta, hogy hozzá hasonló korúak, akiknek megvan mindkét lábuk, hogyan szaladnak.

A kórházban nem bírta a kezelést, teljesen fel volt puffadva az infúzióktól, ezért kérte, hogy saját felelősségére engedjék haza. Most nagyon jó neki. Örül, hogy hallgathatja az igehirdetéseket. Úgy érzi, mintha ott ülne Debrecenben, a gyülekezetben, a testvéri között. Nagyon örül az énekeknek is. Azt mondta, hogy a debreceni testvérekkel „hármast kötélt köti össze, ami soha nem szakad el”. Ezzel a **Préd 4:12-re** utalt: *Ha az egyiket megtámadja is valaki, ketten ellene állhatnak annak; és a hármast kötélt nem hamar szakad el.* Az Úr erős, hármast kötélt: a Szent Szelleme, Igéje és szeretete köt össze bennünket.

Kölcsönösen örültünk, hogy hallhattuk egymás hangát telefonon keresztül.

Zsuzsa azt írta, hogy Erzsike testvérünk állapota annyira javult, hogy egyedül tudja hagyni, amikor munkába megy. Reggel elrendezi, aztán vannak, akik napközben párszor ránéznek, ameddig hazaér a munkából. Zsuzsa is nagyon hálás az Úrnak, hogy a mamát hazasegítette, itt lehet velük. Különösebb probléma nincs vele, fel tud ülni, rendszeresen eszik. Járnai még nem tud, mert gyenge, de pár lépést már tesz egyedül.

Erzsike is, Zsuzsa is mindenkit sok szeretettel üdvözöl.

Debrecen, 2021. január 09-én

Apostol Imre

